

Zes Amsterdamse kunstenaars bestormen deze zomer Ijmuiden, vijf vrouwen en een man. Ieder gaat om zijn/haar eigen manier aan de slag met Ijmuiden. De een wilde altijd al iets met Ijmuiden doen, de ander is er nog nooit geweest. Met hun kunstwerken willen ze de Ijmuidenaren laten zien hoe zij als buitenstaanders tegen het bijzondere van Ijmuiden aankijken. Op 7 augustus opent hun tentoonstelling in galerie RC De Ruimte in Ijmuiden. Tien weken krijgen de kunstenaars de gelegenheid om in deze krant met een feuilleton verslag te doen van hun belevenissen in de aanloop naar de expositie. Dinsdag verschijnt de eerste aflevering. Vandaag een presentatie van de zes kunstenaars.

Waarom Ijmuiden?

Emily Kocken: Ongrijpbaar dominerend industrieel decor.

Saskia de Brauw: Associatie met een cliché havenstad; trossen touw, zee-licht, vissersmannen, boten, boeien die op de kade liggen, bakken vis, visgeur. De praktische noodzaak die touwen, netten en knopen voor de vissers hebben, vormen een (geheimzinnige) beeldtaal.

Jet Nijkamp: De duimpannen bij Ijmuiden lijken lieflijke oorden met wuivend helmgras. Op een paar plekken steken oude bunkers als rotsblokken de tussenuit. Moderne sirenen die, als onderdeel van de Atlantikwall, een aanval uit zee moesten frustreren. Welke moderne rotsblokken zijn er nog meer in Ijmuiden?

Brigitte Mulders: Heb al achttien jaar mijn eigen strandhuisje bij De Schelp.

Bert Jacobs: De kustplaats Ijmuiden geeft de mogelijkheid om de niet alledaagse samenkomst van een grote groep badgasten en haar industrie en havengebied van heel dichtbij vast te leggen en op te laten doemen uit het schildersdoek.

Josien Vogelaar: Herinnert aan familie verhalen over het zeemansleven en doet zoeken naar de ultieme zeemansvrouw: Penelope.

Van links naar rechts: Saskia de Brauw, Brigitte Mulders, Bert Jacobs, Emily Kocken, Jet Nijkamp, Josien Vogelaar.

FOTO UNITED PHOTOS/ROBIN VAN LONKHUIZEN

Wie zijn ze en wat gaan ze doen?

Emily Kocken: (New York, 1963), woont en werkt in Amsterdam, beeldend kunstenaar/schrijver. Project: The Handmodel's Prayer: beeldverhaal over lokale top handmodellen wedstrijd in samenwerking met lokale 13-jarige meisjes.

Saskia de Brauw: (Amsterdam, 1981), woont en werkt in Amsterdam, beeldend kunstenaar/performer, 2008 afgestudeerd Gerrit Rietveld Academie - afdeling textiele vormgeving.

Project: Knotted moments (werktitel) door middel van een notatiesysteem, gebaseerd op de 'Quipu' uit de oude Inca beschaving, worden waarnemingen langs verschillende routes in Ijmuiden omgezet tot knopen in touw, elke knoop heeft betekenis - Textiel Installatie.

Jet Nijkamp: (Amsterdam, 1965), woont en werkt in Amsterdam, tekenaar/schilder/rechtshistoricus. Project: Sirenen - houtskool tekening(en). De mythische sirenen verleidden en misleidden zeelieden zodat ze uit koers raakten en tegen de rotsen te pletter sloegen. Alleen Odysseus wist een truc om ze te omzeilen. Toen was de magie verbroken en veranderden ze in rotsblokken.

Brigitte Mulders: (Eindhoven, 1961), woont en werkt in Amsterdam, schilder/beeldend kunstenaar. Project: Strand(t)huis - schilderijen + geluid. Een portret

van de gemêleerde strandhuisbevolking op het Ijmuidenstrand, een van oudsher Ijmuidens bolwerk, waar in de loop der jaren ook steeds meer 'import' haar plek probeert te vinden. Door middel van een tiental dubbel-interieurs (van strandhuis en van winterhuis) in combinatie met locatiegeluid breng ik deze interessante, soms moeilijke, mix van culturen en achtergronden, in kaart.

Bert Jacobs: (Sterksel, 1983) afgestudeerd aan de AKV/St. Joost in 's-Hertogenbosch 2005. Woont en werkt in Amsterdam als schilder/beeldend kunstenaar.

Project: Passanten': De gewone' badgasten worden figuren, zij worden onderdeel van een verhaal en bevinden zich op een toneel; het doek. Juist in dit vrolijke decor van het zomerse strand openbaart zich verdriet, cynisme, gekte, wanhoop en wreedheid die voor heel even achter de zonnestralen verdwenen leken te zijn.

Josien Vogelaar: (Den Haag, 1968), woont en werkt in Amsterdam, beeldend kunstenaar, Gerrit Rietveld Academie 1999.

Project: Hunting & Fishing. Fotocollage - Animatie. De strijd tussen de sexen in een mythisch verhaal dat geïnspireerd is op de Odyssee van Homerus. Uitgeknipte en aan elkaar genaaid figuratie die bestaan uit foto's van het lichaam van de kunstenaar.

Kunstenaars gieten Ijmuiden in stripverhaal

DOOR BART BOELE

IJMUIDEN - Emily Kocken nam het initiatief voor de collectieve expositie van zes individuen. Zij heeft de andere vijf, die elkaar soms niet eens kenden, bij elkaar gebracht. Volgens Kocken kunnen deze kunstenaars elkaar versterken en verrijken. „Ik dacht: wie vind ik leuk, wie maken er nog meer werk waar meer aan de hand is dan je op het eerste oog ziet”, zegt Kocken. „Wij hebben allemaal iets met verhalen.”

„Een paar jaar geleden was ik voor het eerst in RC De Ruimte van Joop Stoop. Wat een mooie plek is dat. De tweede keer heb ik Josien meegenomen. Ik had toen al het idee 'hier wil ik een project doen' maar het heeft lang geduurd voordat het er van is gekomen”, aldus

Kocken.

Een jaar geleden begon het initiatief vaste vormen aan te nemen. „De vraag was: wat gaan we doen. Ik weet niet eens meer precies hoe het is gegaan in het begin, zo snel is het een groep geworden”, zegt Kocken met enige voldoening. „Het project ontwikkelt zich. Eerst heette het innerzee. Nu heet het Binnenzee. Ijmuiden heeft natuurlijk een binnenmeer, maar daarnaast heeft iedereen een eigen binnenzee.”

„Achteraf vroeg ik me af: had dit project ook in Utrecht of willekeurig waar kunnen ontstaan? Nee. Ijmuiden is interessant voor ons outsiders. Dat onbestemde, het ongrijpbare. Dat willen we proberen in kaart te brengen. In zes verschillende stijlen, zes soorten werk en verschillende media. We hebben er veel over gesproken, het blijven natuurlijk zes individuele projecten. Maar we sluiten redelijk aan op elkaars werk.”

„De veelzijdigheid moet juist de aandacht pakken.

Er wordt steeds met andere ogen naar Ijmuiden gekeken”, vult Brigitte Mulders aan. Zij is nog de meest Ijmuidense van de zes, omdat ze al achttien jaar een strandhuisje op het Ijmuidenstrand heeft. „Maar”, zegt ze, „voor echte Ijmuidenaren ben ik nog altijd een buitenstaander.”

Mulder zet de strandhuisjes centraal in haar project. Ze gaat portretten maken van de interieurs van strandhuisjes, maar ook van het huis waar dezelfde mensen 's winters wonen „Met geluid erbij. Ik gebruik de leefomgeving van mensen om een portret van ze te maken. De kijker mag er zelf een oordeel over geven.”

Kent Mulder na zoveel jaar de Ijmuidenaren wel een beetje, bijvoorbeeld Jet Nijkamp is er zelfs nog nooit geweest. Toch heeft ze zich wel voorbereid. „Ik heb al veel op internet gekeken. Helmgras boeit me. Helmgras trekt je de duinen in en in de Ijmuidense duinen stuit je dan op bunkers. Dat helmgras is een

soort sirene. Sirenen verleiden je en dan loopt het altijd slecht af. Hoe dat in Ijmuiden gaat, weet ik nog niet. Ik werk met houtskool. Daar kun je mooi het zachte van helmgras mee weergeven, maar ook de hardheid van de bunkers.”

Saskia de Brauw is al met haar project begonnen. Zij werkt veel met touw. „In touw zitten knopen die hun eigen verhaal kunnen vertellen. Bovendien zijn ze uit zee komen aanspoelen, daar zit op zich al een verhaal achter. Alles wat aanspoelt heeft een verhaal. Het strand van Ijmuiden is de rand van het land, maar ook van het water. Alles wat ik vind langs de vloedlijn gaat samen een verhaal vertellen. Hoe precies weet ik nog niet, dat moet blijken uit de collectie.”

Bert Jacobs zal badgasten van Ijmuiden laten figureren op zijn schilderijen. „Welke boodschap ze gaan vertellen hangt er van af wie en wat ik tegenkom. Wat waait er door het nieuws, ik weet het nog niet. Maar ergens wil ik wel een maatschappelijke boodschap

doorgeven in mijn werk.”

Ijmuiden mag haar dan nog niet zo bekend zijn, het zeemansleven kent Josien Vogelaar wel degelijk dankzij haar oma uit Scheveningen. „Een zeemansvrouw moest, in elk geval toen, maar afwachten of haar man nog terugkeert van zee.

Net als Penelope, de vrouw van de mythische Griekse aanvoerder Odysseus, met wie dan ook een link wordt gelegd. „Penelope staat op de voorgrond in mijn beeldverhaal.”

Voor alle personages gebruik ik foto's van mezelf”, licht Vogelaar toe. „Het is een beetje onduidelijk of het mannen of vrouwen zijn. Het zijn allemaal poppetjes, zo identificeer ik mezelf met Penelope. En met mijn oma, de vissersvrouw.”

Vanaf 6 juli opbouwen in RC De Ruimte, vier weken later - op 7 augustus - is de opening van de tentoonstelling. Tot die tijd staat het wekelijkse feuilleton in Ijmonder Courant en wordt een blog bijgehouden op <http://rc-de-ruimte.blogspot.com/>

(ADVERTENTIE)

Elf appartementen komen begin september in de verkoop

Verbouw van watertoren start voor 1 juli

DOOR FOKKE ZAAGSMA

IJMUIDEN - Het heeft vier jaar geduurd, maar het gaat nu echt gebeuren. De verbouw van de watertoren aan de Evertsenstraat in Ijmuiden start voor 1 juli. In het bijna 43 meter hoge rijksmonument komen elf appartementen.

In 2006 kochten RSB Vastgoed uit Velsen-Zuid en Pagter Vastgoed uit Middelburg de toren. Inmiddels is Pagter Vastgoed volledig eigenaar. Eind 2009 heeft RSB Vastgoed zijn aandelen verkocht. Directeur Bert de Niet van RSB Vastgoed stapte uit het project vanwege gezondheidsklachten.

Arjen de Pagter zegt nu alle vergunningen te hebben voor de verbouw. Die moet twaalf maanden duren. „Dit is een project van lange adem”, aldus de directeur, die in Middelburg zijn kantoor in de watertoren heeft.

„Dinsdag heb ik een gesprek met makelaars uit Ijmuiden”, vervolgt hij. „Eén van hen gaat de appartementen verkopen.” Begin september komen de woningen in de verkoop. Er is een speciaal verkooplogo ontworpen en er wordt gewerkt aan een mooi bord voor bij de watertoren waarop staat dat de appartementen te koop zijn.

De twee appartementen bovenin worden de mooiste. Die beslaan ieder twee verdiepingen. In het midden van de toren komt een lift. Daarvoor moet een groot waterreservoir (diameter van negen meter en inhoud van 550 kubieke meter) worden verwijderd.

De appartementen lopen rondom de lift. De Pagter: „Net als in Amerikaanse woningen stap je zo de woonkamer in. De bewoners krijgen een pasje voor de lift zodat ze niet bij de burens naar binnen kunnen.” Kopers krijgen de vrijheid de appartementen in te richten zoals ze willen: ze kunnen zelf de plaats en aantal kamers bepalen.

Alle appartementen krijgen een inpandig balkon. Daarvoor komt een soort rooster, zodat de toren er van buiten min of meer hetzelfde blijft uitzien. De appartementen krijgen ook forse ramen. Voor deze ramen komt eveneens zo'n rooster. De bestemming van de appartementen is wonen en werken. „Kopers mogen dus een kantoor aan huis hebben”, legt De Pagter uit.

De watertoren, gebouwd in 1915, is al heel lang niet meer in gebruik en van binnen vervallen. Wanneer de toren buiten gebruik werd gesteld, is niet pre-

Parkeren, honden en hekwerk tegen skaters

DOOR FOKKE ZAAGSMA

Het watertorenpark waarin de watertoren kreeg in april een forse opknappbeurt met de aanleg van onder meer nieuwe wandelpaden, zoals een helend pad naar de watertoren. Die maand opende ook Praktijk De Watertoren officieel zijn deuren. Deze praktijk voor huisartsen, apotheek, maatschappelijk werker en een diëtist zit in wat eerst het filtergebouw was.

• De bewoners van de Evertsenstraat in het deel tegenover Praktijk De Watertoren hebben een protestbrief naar de gemeente gestuurd. Ze hebben last van de auto's van de bezoekers aan de huisartsen. Vroeger was de straat rustig, nu is het erg druk. Het is er onveilig geworden, zeker voor de vele jonge kinderen die er wonen. Soms rijden vertrekken de bezoekers achteruit naar de Wijk aan Zeeërweg zodat ze niet via de J.P. Coenstraat hoeven te rijden. De bewoners vragen om extra parkeerplekken naast de huisartsen. Een andere oplossing zou zijn de paaltjes weg te halen die par-

keren verhinderen in de middenberm van de Wijk aan Zeeërweg. Die parkeerplekken zijn gereserveerd voor de toekomstige bewoners van de watertoren. De gemeente laat weten dat ze overweegt om een deel van deze parkeerplekken beschikbaar te stellen. Maatregelen in de Evertsenstraat zouden niet nodig zijn.

• Het wijkplatform Ijmuiden-Noord heeft aangestipt dat de nieuwe hellende weg naar de watertoren gevaarlijk kan zijn voor kinderen. Die skaten en fietsen er snel naar beneden en zouden zo de weg op kunnen schieten. De gemeente zegt dat ze overweegt een hek te plaatsen aan het eind van het pad om dat te voorkomen.

• Het watertorenpark is een geliefde hondenuitlaatplaats en heeft een daardoor een sociale functie: er is veel contact tussen de baasjes. Er waren protesten omdat het uitlaatveld was verplaatst naar de Wijk aan Zeeërweg. De gemeente heeft daarnaar geluisterd. Rond de watertoren is een route gemaakt waar honden niet aan de lijn hoeven.

Geef uw leven meer ruimte. Goed voor body & mind.

Op onze afdeling vrije tijd ontdekt u hoe relaxed uw weekenden er uit gaan zien. Bijvoorbeeld fietsend door de heuvels. Mooie tochten maakt u met het fietsroutenetwerk. Wel 'n fiets met versnellingen nemen. Vanaf: € 375.

Wonen, werken en leven in Zuid-Limburg. U vindt het allemaal op onze site.

zuidlimburg.nl